

Р. Х. Паласио, Чудо Снага да будемо оно што јесмо

Август Пулман је десетогодишњак који никада није ишао у школу због бројних операција које је морао да преживи због ретког генетског поремећаја. Његово лице је другачије и због тога га многи избегавају или се према њему понашају грубо. Када му родитељи предложе да коначно крене у школу, Август је испрва уплашен и несигуран.

У школи упознаје директора господина Ташмена, који га повезује са троје ученика – Џулијаном, Џеком и Шарлот. Џулијан је одмах непријатан према Августу и понаша се као вођа свих оних који га задиркују. С друге стране, Џек постаје његов пријатељ, али и он прави грешку када га оговара иза леђа.

Августова сестра, Вија такође има своје борбе. Иако воли свог брата, понекад се осећа запостављено јер родитељи увек посвећују више пажње Августу. Вија има дечка Џастина и најбољу другарицу Миранду, али и њихова пријатељства се мењају када Вија крене у средњу школу.

Врхунац приче дешава се на школском излету, када неки старији дечаци из друге школе нападају Августа. Неочекивано, његови школски другари, чак и они који га раније нису волели, стају уз њега и бране га. Тада Август схвата да је коначно спознао право пријатељство.

На крају школске године Август добија награду за храброст, а цела школа му аплаудира. То је тренутак када Август схвата да није чудо због свог изгледа, већ због своје снаге да буде оно што јесте.

Мој омиљени део је када Август, који је годинама избегавао да показује своје лице и често носио астронаутску кацигу како би се сакрио од радозналих погледа, одлучује да се појави на школском маскенбалу без икаквог покривања. Тог дана Август долази обучен као Боба Фет из Ратова звезда, једног од својих омиљених ликова. У почетку је нервозан и осећа се изложено јер сви знају да је то он испод костима.

Међутим, како вече одмиче, Август почиње да се опушта и заборавља на то како изгледа. У једном тренутку, када га неколико дечака из школе нападне и почне да га задиркује, његови школски другари, чак и они који су га раније исмевали, стају уз њега и бране га. Ту схвата да су неки од њих ипак одлучили да га прихвате таквог какав јесте и да су, упркос свему, почели да га гледају као правог пријатеља.

Ово је за мене најдирљивији део јер показује колико је Август сазрео и колико је храбрости потребно да престанеш да се скриваш и коначно покажеш своје право лице. У том тренутку, он није само дечак са деформацијом лица – он је јунак који се суочава са својим страховима и показује да права снага долази изнутра. Такође, тај тренутак ме је подсетио колико је важно имати пријатеље који ће стати уз тебе чак и када се осећаш најрањивије.

Порука књиге „Чудо“ је да никада не треба судити људе на основу њиховог изгледа. Август нам показује да права лепота долази изнутра и да је љубазност најважнија особина коју можемо имати. Књига нас учи да мале ствари, попут осмеха или лепих речи, могу направити огромну разлику у нечијем животу. Такође, показује колико је важно имати подршку породице и пријатеља када се суочавамо са тешким ситуацијама.

Књига ми се јако свидела јер је искрена, емотивна и јако поучна. Свиђа ми се што је прича испричана из више углова – не само из Августове перспективе, већ и из угла његове сестре Вије, Џека, Миранде и других ликова. Тако можемо боље разумети како сваки од њих доживљава Августа и колико различито гледају на исту ситуацију.

Мислим да је ова књига важна за све који се некада осећају другачије или неприхваћено. Она нас подсећа да свако има своје битке и да никада не знамо шта неко заиста пролази. Топло препоручујем Чудо јер те тера да преиспиташ своје поступке и размислиш колико су твоје речи и дела важна за друге.